

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת

שביל

קופה של שרצים

"ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח" [ט, ז]

האדם יודע שיש מאחוריו קופה של שרצים והוא אינו מושלם, הוא תמיד ייזהר וישמר שמא יתפסו אותו על מעשה אשר הוא אינו ראוי.

זו הסיבה לכך שנקראים לומדי התורה 'תלמידי חכמים' ולא רק 'חכמים' בשביל לומר לאדם: אתה עדיין לא מושלם, יש לך עדיין הרבה מה ללמוד. ותמיד האדם נמצא בגדר של 'תלמיד'..

עוד סיבה לכך שהצריכו חכמים שיהיה לאדם קופה של שרצים מאחוריו, הואיל ודווקא אותו אדם יכול ומסוגל לרדת אל העם להבין לליבם ולהעלותם חזרה אל דרך המלך שכן הוא עצמו היה באותו מקום והצליח להעפיל לגבהים.

מסופר – על פרופסור למתמטיקה שהיה בעל כשרון רב, אלא שהיה גאוותן מדרגה ראשונה. והנה באחת הפעמים שהסביר לתלמידיו נוסחה מסוימת על הלוח, טעה בה. תלמידיו שהרגישו בטעות, כחכחו בגרום בשביל שיבין שיש כאן טעות... אך הפרופסור שבטוח שאין יותר מושלם ממנו, הסתובב לתלמידיו וגער בהם. מיד התלמידים העמידו אותו על טעותו, אלא שבמקום להודות על טעותו החליט הפרופסור שהוא לא ילמד אותם יותר ויצא משם בהפגנתיות...

ללמדנו כיצד נראה האדם כאשר הוא בטוח שהוא מושלם, הוא אינו מוכן לשמוע וללמוד מאחרים, גם כאשר הוא טועה לא יהיה מוכן להודות בכך והוא עוד עלול לסלף את המציאות בשביל להצדיק את עצמו ואת מעשיו...

שנזכה להפנים שהאדם הוא בסך הכל אדם, וגם הוא יכול לטעות, ואף מותר לו לטעות. לדעת להתכופף ולשמוע דעתם של אחרים הגם שהם פחותים ממנו. בכך הוא עוד ייראה שהמרוויח הגדול מהתנהגות זו זה האדם בעצמו...

שבת שלום ומבורך!!!

מסביר רש"י – "אהרון היה בוש וירא לגשת, אמר לו משה למה אתה בוש? לכך נבחרת".

שואל ה'בן איש חי בספרו "אדרת אליהו" - מרש"י מובן שהיו שתי סיבות לכך שלא רצה אהרון לגשת להקריב, האחת מפני שהיה בוש והשנייה מכיוון שהיה ירא. הואיל ויש הבדל בין בוש לפחד והם שני דברים נפרדים, צריך להבין מה היו הסיבות לכך שלא רצה אהרון לגשת להקריב?
עוד קשה מהי תשובתו של משה רבנו "לכך נבחרת"?

מסביר הרב – שתפקידו של הקורבן היה לכפר על חטא העגל, וכיוון שאהרון עשה את העגל והוא בא להקריב קורבן בשביל לכפר על העגל, היה מתבייש מעם ישראל.

והפחד שהיה לאהרון, הוא מפני מחלוקתו של קרח הואיל וראה ברוח קודשו שהם עתידים לערער על הכהונה שכן מה עדיף אהרון על פני אחרים הרי גם קרח היה משבט לוי. לכן כאשר ניגש להקריב, חשש שמא עכשיו זה הזמן בו יערער קרח על כהונתו.

ממשיך הרב להסביר שהגמ' ביומא [כב:] אומרת "אין ממנין פרנס על הציבור אלא אם כן קופה של שרצים תלויה לו מאחוריו" והסיבה לכך היא שלא יבוא להתגאות על הציבור. זה מה שאמר משה לאהרון הרי "לכך נבחרת" שאתה עדיף יותר מכל שבט לוי הואיל ורק אהרון עומדת מאחוריו קופה של שרצים, זה חטא העגל, למרות שכונתו הייתה לשם שמים, עדיין עוון העגל היה באופן גלוי לכל. אך שאר שבט לוי לא חטא כלל ויכולים להתגאות על הציבור ולומר עיקר כפרתכם תלויה בי ואתם נסמכים עלי, לכן אהרון היה עדיף על פני כל שבט לוי.

הרי לנו שכאשר האדם סבור ומשוכנע שהוא מושלם הרי שהתנהגותו יכולה להיות לו לרועץ, שכן הוא אינו פוחד מכלום ויעשה תמיד מה שהוא רוצה, אך כאשר

מדוע ביקש האיש מה"אור החיים" הקדוש שיתפלל עליו שימות עוד באותו יום?
מדוע לא הסכים ה"שפתי כהן" למות על קידוש ה'?
היהודי אמר לרבי: ה' לכח ממני את הכסף, את המעמד ואת החברים...!
[פ' ויקהל - "למות על קידוש ה'" שיעור מס' 208 - בקול הלשון']

על כל זאת ועוד... ניתן להאזין בשיעורים של הרב גדעון ראובן ב"קול הלשון" 03-6171111 [להקיש * ע"י זיהוי קולי]

"מתיקות ועריבות התורה" - גם מוסר והשקפה וגם דרך לחיים...

בס"ד בקרוב עומד לצאת לאור הספר "מתיקות ועריבות התורה" חלק שלישי - על חמישה חמשי תורה ומועדים, בתוספת פניני ה"אור החיים" הקדוש.

למזונינים אתרום להוצאת הספר ולהקדיש לצילוי נשמת וכדו' יפנו לפי 052-7151420

פניני "אור החיים" הקדוש

לרבינו הקדוש רבי חיים ב"ר משה בן עטר זיע"א

עת הפקודה, ופרח ממנו עז תפארת כהונת עולם לו ולבניו, הצטער על כך מאוד הואיל ומדובר במצווה יקרה וחשובה מאד.

זה מה שנאמר כאן בפסוק "ויהי" לשון צער שהוא של משה רבנו.

הרי לנו עד כמה צריכה להיות כל מצווה ומצווה חשובה בעיני האדם, ופעמים שההפסד שנגרם לאדם הוא לדורות עולם לו ולזרעו אחריו, ואת הנעשה כבר אין להשיב.

וכך הוא לאחר הפטירה של האדם כאשר הוא רואה את גודל יקרות ערך כל מצווה, הרי שנפשו תאבל עליו מדוע הפסיד חיי נצח בחיי שעה, אך את הנעשה כבר לא ניתן להשיב...

"ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו" [ט', א']

שואל ה"אור החיים" הקדוש – כל מקום שנאמר "ויהי" הוא לשון צער, א"כ מה היה הצער שמרומז כאן בפסוק?

מסביר ה"אור החיים" הקדוש – הצער אשר רמז כאן בפסוק הוא צער של משה רבנו הואיל ובזמן יציאת מצרים הקב"ה ביקש ממשה רבנו להיות שליחו וללכת להוציא את עם ישראל ממצרים, אך הוא סירב לכך, בשלב מסוים כעס עליו הקב"ה ואמר למשה היית ראוי להיות כהן ואהרון אחיך יהיה לוי, אך עתה בגלל סירובך, אתה תהיה לוי ואהרון אחיך יהיה הכהן.

באותו היום השמיני המוזכר כאן בפסוק קרא משה רבנו לאהרון ולבניו להיות כוהנים, כיוון שראה משה רבנו שהגיע

פניני האלשיך הקדוש

מאת הרב אלחנן ראובן שליט"א

לרבינו הקדוש רבי משה ב"ר חיים אלשיך זיע"א

שהגם שיש בו שמחה, מ"מ ביום זה נגזרה גזירה מאז. 2. אמרו חז"ל כי במיתת בני אהרן אמר לו משה, עתיד היה המשכן ליחנך בגדול (שנאמר בקרובי אקדש) והייתי סבור בי או בר, ועכשיו רואה אני שגדולים אלו משנינו. ממילא מכיון שחונכת המזבח היא לא בהכרח קודם בקרבנות, אלא במיתת שני בני אהרן, לכך הקדים "ויהי" לומר קודם צער על מיתת אהרן שבהם עיקר חונכת המזבח.

אמרו חז"ל שנסמכה מיתת בני אהרן ליוהכ"פ לומר שמיתת צדיקים מכפרת. והנה אחר חטא העגל היו צריכים בני"י לכפרה גדולה כדי שיוכלו להקים את המשכן שתשרה בו שכינה, וכפרה זו הייתה ע"י בני אהרן, ולכך לפני חונכת המזבח פתח "ויהי" לומר בזכות צער זה של בני אהרן, יש את יום השמיני שהוא חונכת המזבח.

"ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל"

הנה ידוע כי כל מקום שכתוב "ויהי" אינו אלא לשון צער, ולכאורה מה צער יש כאן הרי זהו יום חונכת המזבח? ושאלה זו שאלה הגמ' במגילה: ויתירצה שצער הוא בגלל מיתת נדב ואביהוא בני אהרן. מקשה האלשיך שאחר שתחילת היום הייתה בעבודה, מדוע הקדים לשון הצער בהתחלה ולא כתובה בהמשך?

מסביר האלשיך הקדוש 1. שאמרו חז"ל כי מאז מתן תורה נתחייבו בני אהרן מיתה, אלא שלא רצה הקב"ה לעררב שמחתו באותו יום והמתין להם ליום חונכת המזבח, ולפי זה מובן שכתוב "ויהי ביום השמיני" שאוי יש לנו מהיום השמיני

לשאלות דחופות בהלכה ניתן לפנות לרב אלחנן ראובן שליט"א
שעות המענה: בימים א' - ה' מהשעה 18:45 ועד 19:45. 054-8502267

פנינים ממה"ס "זרע שמשון" ו"תולדות שמשון"

על - פרקי אבות

לרבינו הקדוש ר' שמשון חיים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זיע"א

חלק ד'

שייך מזל, על כך משיב התנא "מרבה עבדים מרבה גזל מרבה שפחות מרבה זימה" ולמרות שאותם עבדים לא נולדו במזל של גנבים או זנאים מ"מ אביהם כנען ציווה אותם לפני מותו לא לדבר אמת לאהוב את הגזל ואת הזימה ואם כן לא ייתכן שתבוא ברכה לאדם בגללם.

גם אם יבוא אדם לומר שיש מצוה להרבות עבדים ושפחות שהנה הגמ' בגיטין [ב] אומרת שמצוה לזון את העבדים והשפחות ויש בכך צדקה הואיל ורחוקים הם מעבודה זרה וקרובים הם אל הקב"ה שמקיימים הרבה מצוות, על כך אומר התנא "מרבה צדקה מרבה שלום" - אצל העבדים לא שייך שיגיע שלום שכן אינם מדברים אמת, ולמרות שיש מצוה לזון אותם אין כאן צדקה המביאה לידי שלום.

המשק אי"ה' בשבוע הבא...

"הוא היה אומר, מרבה בשר, מרבה רימה. מרבה נכסים, מרבה דאגה. מרבה נשים, מרבה כשפים. מרבה שפחות, מרבה זמה. מרבה עבדים, מרבה גזל. מרבה תורה, מרבה חיים. מרבה ישיבה, מרבה חכמה. מרבה עצה, מרבה תבונה. מרבה צדקה, מרבה שלום. קנה שם טוב, קנה לעצמו. קנה לו דברי תורה, קנה לו חיי העולם הבא"

עוד כותב הרב אם יבוא אדם להרבות עצה ותבונה [בשביל להעשיר] אצל אדם היודע לחשב תקופות ומזלות [מתי יהיה ליקוי חמה ולבנה], עליו לדעת שאין לישראל מזל ולא יועיל לו. רק הגויים שסוברים שעולם כמנהגו נוהג, הם מפחדים מאותות השמים שישפיעו על מזלם לטובה או לרעה..

ואם ירצה אדם להרבות בעבדים ושפחות מאותם אלה אשר נולדו במזל טוב וכך תבוא הברכה אל ביתו, שאצל הגויים

יהי רצון שזכותו של בעל ה"זרע שמשון" ו"תולדות שמשון" תעמוד לחיים ברוך בן שרה פעשא לברכה והצלחה בכל העניינים.

שערי הלכה

מאת הרב ינון ראובן שליט"א

פרשת פרה

לפרשת ר"ח ניסן מפני שהיא טהרתן של ישראל. וכ' הר"ן שלפיכך אין להפסיק בין פ' פרה לפ' החודש כדי שלא תקדים פ' פרה להחודש כ"כ מאחר שהיתה ראויה להיות מאוחרת לה).

קריאתה מהתורה או מדרבנן

א. לדעת הרבה פוסקים גם קריאת פ' פרה היא מצוות עשה מן התורה (תוס' ר"י החסיד (ברכות יג.) ובתוס' הרא"ש, ובח' הרשב"א (שם) ובתוס' שאנץ (סוטה לג.) והריטב"א (מגילה ז':) ותורה"ד (ס' קח') ובשו"ע (ס' קמ"ב ס' ב' וגם ס' תרפ"ה ס' ז' בשם י"א), וכן במהרש"ל (מוכא בב"ח ד"ה כתב). ואמנם טעמא בעי היכן בזכר בתורה זכירת מעשה פרה אדומה כקושית המג"א. וע' בערוך השולחן (תרפ"ה ס' ז') שכל להביא רמז לזה דבפרשה זו באמור פעמיים "לחקת עולם" ("והיתה לבני ישראל וגו' לחקת עולם", "והיתה להם לחקת עולם") ועל הראשון דרשו בספרי שתהא נוהגת לדורות שאפר פרה לא תלוי במקדש, וגם בזמן האמוראים היה להם אפר פרה, וא"כ מדוע באמור פעם שניה לחקת עולם, אלא קנו"ל שיקראו את הפרשה גם בזמן שאין אפר פרה, ע"כ. וע' עוד בחזו"ע פסח עמ' טז'). ואמנם כ' הרבה אחרונים שפרשה זו אינה מדאורייתא (הגר"א, ומג"א, פ"ח ס' קמו', שלא מצאו לזה מקור מהתורה) מ"מ יש להחמיר כדברי האומרים שהיא מן התורה ויקראו בספר תורה היותר מהודר וכשר, ויכוונו לצאת יד"ח בקריאתה, (דגם למ"ד שקריאתה דרבנן מ"מ מבואר בס' ס' שגם במצוה דרבנן צריך לכוון לצאת יד"ח המצוה). ויזהרו לקרותם בנגינתם ובטעמם (משנ"ב שם סק' טו', חזו"ע שם עמ' טז').

א. בשבת שאחר הפורים מוציאין שני ספרים, בראשון קורא בפרשת השבוע, ובשני קורא פרשת פרה בפרשת חקת (במודבר יט) מותחילת הפרשה עד "תטמא עד הערב", ומפסטי"ר בס' יחזקאל (פרק לו) "בן אדם בית ישראל" שכתוב בה "וזרקתי עליכם מים טהורים" (שו"ע ס' תרפ"ה ס' ג', משנ"ב שם סק' י').
ב. פרשת פרה אדומה היא השלישית מארבע פרשיות שתקנו חז"ל לקרות מר"ח אדר עד ר"ח ניסן לפי שהקמת המשכן היתה בא' בניסן (שמות נ"ז) ויהי בחודש הראשון בשנה השנית באחד לחודש הוקם המשכן) ולאחר מכן (ב' ניסן) שרפו את הפרה אדומה כדי להזות את ישראל באפר החטאת מיד אחרי הקמת המשכן כדי שיהיו טהורים ויוכלו לעשות הפסח בזמנו (וקודם הקמת המשכן לא יכלו לשרפה, דכ' "והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה") ומכיון ששרפתה היה סמוך לר"ח ניסן לכן גם קורין פרשה זו סמוך לניסן כדי להתפלל לפניו יתברך שגם עלינו יזרוק מים טהורים במהרה (משנ"ב סק' ב' עפ"י הלבוש, ואמנם בזמן הבית כ' רש"י (מגילה כט ד"ה פרה) שמטרת הקריאה היה כדי להזהיר ולזרז את הטמאים שיטהרו כדי שיוכלו לעשות הפסח בטהרה. מובא בתלמוד ירושלמי (פ"ג ה"ה) אמור ר' תנאי בדין הוא שיקדום פרשת החודש לפרשת פרה, שהרי בא' בניסן הוקם המשכן, ובשני בניסן נשרפה הפרה ומפני מה הקדימוה (בסדר ארבע פרשיות

נקודת מבט...

האדם להאמין שאם יש לו רצון אמיתי לעבוד את ה' יתברך, זה מגיע עד כיסא הכבוד והוא יתברך שומע לצעקתו, ומבין לליבו.

מתוך הספר "כשבילי נברא העולם"

כתב בעל ה"שפת אמת" הרב ר' יהודה אריה לייב מגור – שאסור לאדם להתרחק חס ושלום מהקב"ה בגלל שהוא חושב שאין מעשיו מגיעים עד כיסא הכבוד. אדרבה על

מדרשי חז"ל...

מינו וכמו שנאמר בתורה "ואת כל עורב למינו". ומכאן נלקח המושג שמשתמשים בו העולם על אדם שמתחבר לאדם רע, או כשרוצים לדעת על טיבו של אדם פלוני בודקים מיהו חברו - ואז יודעים מה טיבו שאומרים 'לא סתם הלך העורב אצל הזחיר אלא שהוא ממינו'. וכן להיפך כאשר רואים שמתחבר לאדם טוב זה אומר שבאופן כללי הוא אדם טוב, ועל כך עוד נאמר 'אמור לי מי חברך ואומר לך מי אתה!'

"ואת כל עורב למינו" [י"א, ט"ן]

בבראשית רבה מסופר – שבימיו של ר' חייא הגיע הזחיר לארץ ישראל. שאלו התלמידים את ר' חייא האם הוא טהור או טמא?
אמר להם ר' חייא קחו את הזחיר ושימו אותו על הגג, כל עוף שיבוא וישכון עמו זה אומר שהוא ממינו.
לאחר ששמו אותו בגג, בא עורב המצרי ושכן עליו. אמר ר' חייא לתלמידיו: לא הלך העורב אצל הזחיר אלא מפני שהוא

מאת הרב מנשה מורנו שליט"א

הלכה למעשה...

ובלבד שיקפיד לסגור החמץ במקום שאין חשש שייקחנו בפסח. **בעיה נוספת** היא ע"פ המבואר בשדי חמד (הביאו הביאור"ל) שהמוכר חמץ יש לו לברר מה הוא מוכר ובאיזו כמות (2 קוסקוס, 5 פלים וכו') וגם בזה מועילה המכירה בדיעבד. אתה הוראת לדעת, שאין המכירה חלקה ע"פ ההלכה, ולכן המחמיר שלא להסתמך עליה-תבוא עליו ברכה. אולם במקום הפסד מרובה, המקל יש לו על מה שיסמוך. ויסוד הנהגת מכירת חמץ הייתה עבור מי שיש לו כמות גדולה, ולא להמון העם, שנותר קצת עוגיות וקצת שקדי מרק (אול"צ ח"ג עמ' קז, הליכו"ש פ"ו). ויקפיד המוכר חמץ להשאיר פרטי הגעה והתקשרות בשטר המכירה, דבלא"ה י"א שאין המכירה חלה.

ואף מי שנוהג שלא למכור חמץ. מ"מ יוכל לקנות אחרי פסח מחנות שעשתה מכירת חמץ, שאיסור חמץ לאחר הפסח הוא קנס על שהשהה חמצו בבית. ובכה"ג שהסתמך על המקלים אין שייך לקונסו.

האם מותר לכתחילה לעשות מכירת חמץ, ולהשאיר חמץ גמור בבית בפסח?

רבים נמנעים מלסמוך על מכירת חמץ, בטענה שבאיסור דאורייתא צריך להחמיר. אולם טענה זו אינה נכונה, שבביטול החמץ שאנחנו עושים, יש לכיון אף את החמץ של המכירה על הצד שהמכירה לא תחול (ביאור"ל תמח"ג ד"ה בדבר מועט) מעתה ירדה טענה זו, ונותר לברר האם ניתן לסמוך על המכירה. צריך לדעת שיש כמה בעיות עם מכירת החמץ הנהוגה בימינו. **ראשית**, הקניין המועיל ביותר בגוי, הוא משיכה, ואינו בר ביצוע. אכן במקום צורך ניתן להסתמך על יתר הקניינים שנעשים (משנ"ב סק"י וביאור"ל שם). **שנית**, מבואר בשו"ע שכשמוכרים לגוי צריך להוציא החמץ מהבית (מחשש שיבא לאוכלו, ושלא יראה כחמצו, וי"א שבכה"ג הקניין מועיל יותר, כ"ז במשנ"ב סק"ב) ובאמת שבשו"ע הרב ובא"ח הדגישו שהעושה מכירת חמץ יוציאו מהבית. וגם כאן במקום צורך ניתן להסתמך על המתירים,

משכן הבית היהודי

חלק ט'

פגישות בחיי הנישואים

מאת הרב אברהם שהרבני שליט"א

ניקח פיקוד ושליטה ונבחין בין עיקר לטפל, בין צורך לרצון. "נצייר" את גבולות גן העדן שלנו. ככל שנעמיק בהתבוננות נגלה שהקב"ה חילק מתנות לכולם, לכל אחד ואחת העניק את המתנות המתאימות ביותר, במינוחים המדויקים לצורך מילוי התפקיד האישי שלנו בעולם. כדי לבנות קשר נישואין בריא נדרש משני בני הזוג לצאת מתוך עצמם ולהתמקד בצורכי זולתם. חשוב לזכור שבבית שבו האישה מאושרת ושמחה – כל הבית מאושר! כמובן גם על האישה יש מצווה לשמח את בעלה. בני זוג החשים סיפוק ושלמות בקשר הזוגי שלהם, ממילא גם יש להם שמחה באופן טבעי.

למדנו בעלון הקודם שהדור שלנו עסוק כל היום בהשוואות ויש בלבול נוראי בין הצורך לרצון.

כשנראה לנו ש"חסר" יוצאים למסע עד למילוי של מה שחסר. הסוד הוא שאז מגיע היצר הרע ומנפנף לנו במשהו חדש... כך אנו מוצאים את עצמנו מסתובבים בעולם ברדיפה אחר כלום ושום דבר. איך אפשר לחיות חיים שמחים כאשר חשים תחושת חוסר? נבקש מריבוננו של עולם "אנא, חדש ימינו כקדם!" גם בעולם של קדמה, תן לנו את הבינה והיכולת לשמור על גן העדן הפרטי שלנו ולחיות חיים מלאים ושמחים, להרכיב משקפיים המביטים פנימה אל תוך ביתנו. יש לנו חשיבה עצמאית.

המשק א"י' בסבוב פבא...

הרב אברהם שהרבני שליט"א יו"ר מרכז "בית" - ליוצרי ותלומדות 058-7211235

מאת הרב אבישי ח. שליט"א

הורים שואלים...

יש שתי דרכים, בחרו את הדרך המתאימה לכם:
1. אל תלחצו - ילדים אלו מתקשים מאוד לתפקד תחת לחץ, תנו להם משימה אחת לעשות כגון: "אתה אחראי לסדר עכשיו רק את הכביסה". בשום אופן אל תתנו להם לעשות שתי פעולות, הדבר מבלבל אותם וגורם להם לרתיעה.
 כ"כ בנושא הלימודי, אל תחזרו איתם על כל דף הקשר / גמרא / משנה / הלכה / נביא אלא התמקדו בנושא אחד ותלמדו רק אותו.
2. תתמקדו במעלות שלו - נכון זה לא קל, הוא ממש מרגיז אתכם עם הצינונים שלו, אך עליכם לדעת שהוא לא עושה זאת בכוונה אלא נמצא בתוך בועה מסוימת והוא כלל אינו רואה את מה שאתם רואים, לכן החמיאו לו גם על דבר קטן שהוא עשה כי בשבילו זה משהו גדול. כמובן שבמידת הצורך יש להתייעץ עם בעל מקצוע על טיפול תרופתי.

חיים ב. מרחובות שואל: "יש לי ילד שאינו מבין את החומר בכיתה, הוא יושב וחולם רוב היום, הרב'ה שלו אמר לי במילים האלה: "יש לך ילד גולם..." , כמובן שגם בבית הוא ממעט לעזור. מה ניתן לעשות כדי לעזור לו להיות פעיל ולצאת מהפסיביות? תשובה: קודם כל תנסה לראות האם בנך נכנס לאחת מהגדרות האלו (מתוך מחקר שנערך בשנת 2019) 'ילדים עם הפרעת קשב, ללא פעלתנות יתר (ADD) נראים חולמניים, עצלנים או בעלי יכולת נמוכה. הם מתקשים לארגן את הציוד ללמידה, שוכחים להביא את הספר / המחברת הנכונים, מציירים במהלך השיעור, נראים כלא מתעניינים בנעשה בכיתה, שוכחים להביא פתקים מהמורה, תמיד אינם מספיקים להעתיק מהלוח או שמעתיקים בצורה לא מדויקת, מספר רב של פעמים אינם מכינים שיעורי בית, ילדים אלו מתקשים מאוד להיות בקצב הלימודי של הכיתה'. במידה וכן, מה ניתן לעשות?

הרב אבישי ח. יו"ר מרכז צמיחה לשאלות | הערות - משרד 02-6-30-70-90 | mta665417@gmail.com

בא להימנע נוקריאת המודעות בשבת.

"ואלה יעמדו על הברכה" אשר בזכותם עלון זה יוצא לאור:

מבט להימים

פעמים רבות שהאדם מכיר באמת אך אינו עושה עימה דבר, במקום לתפוס את עצמו לידיים הוא אומר 'מחר נשנה כיוון, מחר נחזור בתשובה'... ואז כאשר הוא רוצה כבר ומתחיל לשנות, הוא מגלה שמצבו לא פשוט כלל וצריך הוא תפילות רבות, על כן האדם החכם ימחר להגיע לידי הכרה כזו שמביאה אותו לידי מעשים מידיים. [מתקנות ועריכות התורה חלק א' פ' שמיני]

לרפואה והצלחה:

רות בת סעידה, קרן עיישה בת רוחמה, יואן מרדכי בן דניאל מלכה, חיים בן בנייה, שולה חיה בת נדרה, שמואל בן חסיבה וב"ב, סיגל בת מרים, מיטל בת סיגל, אברהם בן שרה, משה חיים בן מרגו.

לעילוי נשמת:

יוסף דוד בן סעידה, אילן בן נדרה, יפה בת חנה, חסיבה בת שמחה, אורי בן נדרה, פנחס אליהו בן צבי גרשון, חיו - חיים בן מרים, אלגרה - אורלט בת שרה, שלום בן אסתר חיון, אורלט שמחה בת שרה, מתתיהו שמעון בן תמר.

ת.נ.צ.ב.ה.

מפגש הפסגה
 הפסגה 10
 קפה, משקאות, ממתקים, מתנות, לוטו, בלוניס ועוד..

מפגש ברית
 ברית 2
 קפה, משקאות, ממתקים, מתנות, לוטו, בלוניס, ארטיקים, גלידות ועוד..

העלון מוקדש להצלחה, לזיווג הגון, לזרע בר קיימא, ולהצלחת התורם ובני משפחתו ברוחניות ובגשמיות וכל מילי דמייטב.

פיסטוקס
 בית וגן הפסגה 10
 02-6439131

צ'אבס
 בשר • עופות • דגים
 בית וגן הפסגה 10
 02-6439131
 מוקד הזמנות, והזמנות בווצ'אפ
 050-260-3330

אליעזרא - אלקטרוניקה
 פאזאפנימ, נגנימ, מלצמות ועוד...
 רח' הפסגה - 45
 0733134400 053-3188440

לעילוי נשמת:
 ר' חיים יעקב בן ר' אלתר אהרון ומלכה ב"ר שלמה. ת.נ.צ.ב.ה.

נעלי קרן אור
 נעליים לכל המשפחה
 רח' הרב שלמה אלקבץ 4
 גבעת שאול.
 058-5777795

מ.מ. בניה ושיפוץ
 שיפוץ כלליים

תפילות
 רח' קריית משה 11
 טל' למשלוחים: 02-5717813

אילת - סופרת - 050-9094047 בית וגן 42